

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV,

9. oktoober 1984,

heksaklorotsükloheksaaniheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta

(84/491/EMÜ)

(EÜT L 274, 17.10.1984, lk 11)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ, 23. detsember 1991	L 377	48	31.12.1991
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/105/EÜ, 16. detsember 2008	L 348	84	24.12.2008

NÕUKOGU DIREKTIIV,

9. oktoober 1984,

heksaklorotsükloheksaaniheitmete piirväärtuste ja kvaliteediesmärkide kohta

(84/491/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 100 ja 235,

võttes arvesse nõukogu 4. mai 1976. aasta direktiivi 76/464/EMÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikleid 6 ja 12,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽²⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽³⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽⁴⁾

ning arvestades, et:

ühenduse veekeskkonna kaitsmiseks ohtlike ainete põhjustatava saaste eest on direktiivi 76/464/EMÜ artikliga 3 ette nähtud eelneva loa süsteem, milles on sätestatud selle lisa I nimistusse kuuluvate ainete heitmenormid; sama direktiivi artikliga 6 on ette nähtud, et tuleb kehtestada nende heitmenormide piirväärtused ja samuti kvaliteediesmärgid veekeskkonnale, mida need ained mõjutavad;

heksaklorotsükloheksaan (edaspidi "HCH") on halogeenorgaaniline ühend ja see on kantud oma mürgisuse, püsivuse või bioakumuleerumise võime tõttu I nimistusse;

liikmesriikidelt nõutakse piirväärtuste kohaldamist, välja arvatud juhul, kui nad võivad kasutada kvaliteediesmärke;

kuna HCH-heitmete otsesest vettelaskmisest põhjustatud saaste on suurel määral põhjustatud ettevõtete poolt, mis toodavad, töötlevad ja kõrvaltegevusena formuleerivad seda ühes kohas, tuleks kehtestada piirväärtused nende ettevõtetele ja kvaliteediesmärgid veekeskkonnale, millesse nimetatud ettevõtted lasevad HCH;

muude otseste tööstuslike allikate mõju HCH reostusele on samuti märkimisväärne; selliste heitmete puhul, millele tehnilistel põhjustel ei ole võimalik kehtestada piirväärtusi ühenduse tasandil, peaksid liikmesriigid iseseisvalt kehtestama heitmenormid, võttes arvesse parimaid olemasolevaid tehnilisi vahendeid;

liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva määruse kohaselt võetud meetmed ei suurenda pinnase- ja õhusaastet;

tuleks luua järelevalve erimenetlus, mis võimaldab liikmesriikidel näidata, et kvaliteediesmärke täidetakse;

tuleks ette näha liikmesriikide järelevalve eespool nimetatud HCH-heitmete poolt mõjutatava veekeskkonna üle, pidades silmas käesoleva direktiivi tõhusat kohaldamist;

on oluline, et komisjon esitaks nõukogule iga viie aasta tagant aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta liikmesriikides;

kuna põhjavee suhtes kehtib direktiiv 80/68/EMÜ, ⁽⁵⁾ on see käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jäetud,

⁽¹⁾ EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23.

⁽²⁾ EÜT C 215, 11.8.1983, lk 3.

⁽³⁾ EÜT C 127, 14.5.1984, lk 138.

⁽⁴⁾ EÜT C 57, 29.2.1984, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43.

▼B

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis:

- sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 1 alusel HCH-heitmete piirväärtused käesoleva direktiivi artikli 2 punktis g määratletud tööstusettevõtetele,
- sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 2 alusel veekeskonna kvaliteedieesmärgid HCH osas,
- sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 4 alusel tähtajad, mille jooksul tuleb olemasolevate heitmete osas täita liikmesriikide pädevate asutuste antud lubades ettenähtud tingimused,
- sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 12 lõike 1 alusel mõõtmise võrdlusmeetodid, mille abil saab kindlaks määrata heitmete ja veekeskonna HCH kontsentratsiooni,
- kehtestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 alusel järelevalvemenetlus,
- nõutakse liikmesriikidelt koostööd heitmete puhul, mis mõjutavad rohkem kui ühe liikmesriigi veealasid.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse direktiivi 76/464/EMÜ artiklis 1 nimetatud vete suhtes, välja arvatud põhjavesi.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *HCH ehk heksaklorotsükloheksaan* —

1, 2, 3, 4, 5, 6-heksaklorotsükloheksaani isomeerid;

d) *lindaan* —

toode, mis sisaldab vähemalt 99 % 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksaklorotsükloheksaani γ -isomeeri;

c) *lindaani ekstraheerimine* —

lindaani eraldamine heksaklorotsükloheksaani isomeeride segust;

d) *piirväärtused* —

I lisas määratletud väärtused;

e) *kvaliteedieesmärgid* —

II lisas määratletud nõuded;

f) *HCH töötlemine* —

tööstusprotsess, mille käigus kasutatakse või toodetakse HCH-d, või muu protsess, milles kasutatakse HCH-d;

g) *tööstusettevõte* —

ettevõte, milles töödeldakse HCH-d või muud ainet, mis sisaldab HCH-d;

h) *olemasolev tööstusettevõte* —

tööstusettevõte, mis töötab käesoleva direktiivi teatavakstegemise päeval;

i) *uus tööstusettevõte* —

— tööstusettevõte, mis on tööd alustanud pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise päeva,

▼B

- olemasolev tööstusettevõtte, mille HCH töötlemise võimsus on pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemise kuupäeva oluliselt suurenenud.

Artikkel 3

1. Piirväärtused, nende rakendamise tähtajad ja heitmete järelevalvemenetlus on sätestatud I lisas.
2. Tavaliselt kohaldatakse piirväärtusi kohas, kus HCH-d sisaldav heitvesi tööstusettevõttest väljub.

Kui HCH-d sisaldavat reovett puhastatakse väljaspool tööstusettevõtet asuvas HCH eemaldamiseks ettenähtud reoveepuhastis, võivad liikmesriigid lubada piirväärtuste kohaldamist kohas, kus reovesi väljub reoveepuhastist.

3. Direktiivi 76/464/EMÜ artiklis 3 nimetatud load peavad sisaldama nõudeid, mis on vähemalt sama ranged, kui käesoleva direktiivi I lisa sätestatud nõuded, välja arvatud juhul, kui liikmesriik täidab direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõiget 3 käesoleva direktiivi II ja IV lisa alusel.

Load vaadatakse üle vähemalt kord nelja aasta jooksul.

4. Ilma et see piiraks lõigetest 1, 2 ja 3 tulenevate kohustuste ja direktiivi 76/464/EMÜ sätete täitmist, võivad liikmesriigid anda uutele tööstusettevõtetele load ainult siis, kui need tööstusettevõtted kohaldavad parimatele olemasolevatele tehnilistele vahenditele vastavaid norme, kui see on vajalik reostuse kõrvaldamiseks nimetatud direktiivi artikli 2 kohaselt või konkurentsimoonutuste vältimiseks.

Kui tehnilistel põhjustel ei vasta kavandatud meetmed parimatele olemasolevatele tehnilistele vahenditele, esitab liikmesriik komisjonile enne loa andmist nende asjaolude põhjendused, olenemata kasutatavast meetodist.

Komisjon edastab need tõendid viivitamata teistele liikmesriikidele ja saadab nii kiiresti kui võimalik kõikidele liikmesriikidele aruande, milles esitab oma arvamuse teises lõigus nimetatud erandi kohta. Vajaduse korral esitab ta samal ajal nõukogule asjakohased ettepanekud.

5. Analüüsi võrdlusmeetod, mida tuleb kasutada HCH olemasolu kindlaksmääramiseks, on esitatud III lisa punktis 1. Võib kasutada ka muid meetodeid, kui nende meetodite avastamispiir, õigsus ja täpsus on vähemalt sama head, kui III lisa punktis 1 nimetatud meetoditel. Heitvee äravoolu mõõtmiseks vajalik täpsus on esitatud III lisa punktis 2.

6. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva määruse kohaselt võetud meetmed ei suurenda HCH-reostust muudes keskkonnaelementides, eelkõige pinnases ja õhus.

Artikkel 4

Asjaomased liikmesriigid vastutavad veekeskkonna järelevalve eest, mida tööstusheitmed mõjutavad.

Kui heitmed mõjutavad ühe või enama liikmesriigi veealasid, teevad asjaomased liikmesriigid järelevalvemenetluse ühtlustamise eesmärgil koostööd.

*Artikkel 5***▼M1**

1. Liikmesriigid saadavad iga kolme aasta järel komisjonile käesoleva direktiivi rakendamist käsitleva teabe sektori aruande kujul, mis hõlmab ka muid asjaomaseid ühenduse direktiive. Aruanne esitatakse kas küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon koostab direktiivi

▼M1

91/692/EMÜ ⁽¹⁾ artiklis 6 ettenähtud korras. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele kuus kuud enne aruandes käsitletava ajavahemiku algust. Aruanne esitatakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles käsitletud kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

Esimene aruanne hõlmab aastaid 1995–1997 (kaasa arvatud).

Komisjon avaldab ühenduse aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast aruannete saamist liikmesriikidelt.

▼B

2. Kui teaduslikult põhjendatud teadmistes toimuvad muutused, mis on seotud peamiselt HCH mürgisuse, püsivuse ning bioakumuleerumisvõimega elusorganismides ja setetes või parimate olemasolevate tehniliste vahendite arenguga, esitab komisjon nõukogule asjakohased ettepanekud, mille eesmärk on vajaduse korral piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kindlustamine või uute piirväärtuste ja uute kvaliteedieesmärkide kehtestamine.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed hiljemalt 1. aprilliks 1986. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

I LISA

HEITMETE PIIRVÄÄRTUSED, NENDE KOHALDAMISE TÄHTAJAD JA HEITMETE JÄRELEVALVEMENETLUS

1. Piirväärtused ja tähtajad

Tööstussektor (^a)	Mõõtühik	Piirväärtused (^d), mida tuleb kohaldada alates	
		1. aprillist 1986	1. oktoobrist 1988
1. Tööstusettevõtte HCH tootmiseks	grammi HCH-d ühe tonni toodetud HCH kohta (^b)	3	2
	milligrammi HCH-d ühe liitri heitvee kohta (^c)	3	2
2. Tööstusettevõtte lindaani ekstraheerimiseks	grammi HCH-d ühe tonni töödeldud HCH kohta (^b)	15	4
	milligrammi HCH-d ühe liitri heitvee kohta (^c)	8	2
3. Tööstusettevõtte, kus toodetakse HCH-d ja ekstraheeritakse lindaani	grammi HCH-d ühe tonni toodetud HCH kohta (^b)	16	5
	milligrammi HCH-d ühe liitri heitvee kohta (^c)	6	2

(^a) Tabelis esitatud piirväärtuste hulka kuuluvad ka samas kohas lindaani formuleerimisest tulenevad heitmed.

Vajaduse korral määrab nõukogu kindlaks käesolevas tabelis nimetatata HCH-d töötlevatele tööstussektoritele piirväärtused ja asjakohased meetmed, eelkõige lindaani formuleerimisega tegelevatele tööstusettevõtetele, mis toodavad taime, puidu ja kaabli kaitsevahendeid. Kuni selle ajani kehtestavad liikmesriigid iseseisvalt nendele tööstusettevõtetele heitmenormid, võttes arvesse parimaid olemasolevaid tehnilisi vahendeid.

(^b) Piirväärtused kaalu järgi (ühe kuu keskmine).

(^c) Piirväärtused kontsentratsiooni järgi (äravoolu alusel kaalutud ühe kuu keskmine HCH kontsentratsiooni).

(^d) Piirväärtusi kohaldatakse HCH üldkoguse suhtes, mis on tööstusettevõtte territooriumilt vette lastud HCH-d sisaldavas heitvees.

2. Piirväärtused kontsentratsioonina, mida põhimõtteliselt ei tohi ületada, on esitatud eespoolses tabelis. Mitte mingil juhul ei tohi maksimumkontsentratsioonina väljendatud piirväärtused olla suuremad piirväärtustest, mis on väljendatud maksimumkogustena, jagatud ühe tonni HCH tootmiseks või töötlemiseks vajaliku veehulgaga.

Eespoolses tabelis esitatud piirväärtusi massi järgi, mis on väljendatud HCH kogusena seoses toodetud või töödeldud HCH kogusega, tuleb kõikidel juhtudel järgida.

3. Allpool esitatud punktide 4 ja 5 sätete kohaselt kontrollitud päeva keskmised piirväärtused on eespoolses tabelis esitatud vastavate kuu keskmiste piirväärtuste kahekordne määr.
4. Heitmete vastavuse kontrollimiseks käes-olevas lisas sätestatud piirväärtuste kohaselt kehtestatud heitmenormidele tuleb kehtestada järelevalvemenetlus.

Selle menetlusega tuleb ette näha proovide võtmine ja analüüsimine ning heitmete äravoolu ning toodetud ja töödeldud HCH koguse mõõtmine. Kui toodetud või töödeldud HCH kogust ei ole võimalik kindlaks teha, võib

▼ B

järelevamenetlus kõige rohkem põhineda HCH kogusel, mida tõenäoliselt kõnealusel ajavahemikul toodetakse või töödeldakse, võttes arvesse töötavad ettevõtted, ning piirväärtuste piires, mille kohta luba välja anti.

5. Võetakse heitneproov, mis iseloomustab seda 24 tunni jooksul. Ühe kuu jooksul vette lastud HCH kogus tuleb arvutada ühe päeva jooksul vette lastava HCH koguse alusel.

Tööstusettevõtete jaoks, mis lasevad vette vähem kui 3 kg HCH—d aastas, võib kehtestada lihtsustatud järelevamenetluse.

▼ M2

III LISA

MÕÕTMISMEETODID

1. Analüüsi võrdlusmeetod, millega määratakse kindlaks kõnealuste ainete kontsentratsioon heitmetes ja vetes, on gaasikromatograafia ja elektronihaardega avastamine pärast asjakohase lahuses leotamist ja puhastamist.

Meetodi õigsus ⁽¹⁾ ja täpsus ⁽¹⁾ peab olema ± 50 % kontsentratsiooni juures, mis on avastamiskiiri kahekordne väärtus.

Avastamiskiiri ⁽¹⁾ peab olema:

- heitmete puhul üks kümnendik kontsentratsioonist, mis peab olema proovivõtukohtas,
- vete puhul, mille suhtes kohaldatakse kvaliteedieesmärki:
 - i) maismaa pinnavete puhul üks kümnendik kvaliteedieesmärgis ettenähtud kontsentratsioonist;
 - ii) suudmealade vete ja territoriaalvete puhul üks viiendik kvaliteedieesmärgis ettenähtud kontsentratsioonist,
- setete puhul 1 µg/kg kuivalt,
- elusorganismide puhul 1 µg/kg märjalt.

2. Heitvee äravoolu mõõtmine tuleb teha ± 20 %lise õigsusega.

⁽¹⁾ Nende terminite määratlused on esitatud 9. oktoobri 1979. aasta direktiivis 79/869/EMÜ liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee mõõtmismetodite ning proovide ja analüüside võtmise sageduse kohta (EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44).

*IV LISA***KVALITEEDIEESMÄRKIDE JÄRELEVALVEMENETLUS**

1. Iga käesoleva direktiivi kohaselt antud loa puhul määratleb pädev asutus üksikasjalikud eeskirjad, järelevalvemenetluse ja tähtajad, et tagada asjaomase kvaliteedieesmärgi või asjaomaste kvaliteedieesmärkide täitmine.
2. Direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 kohaselt esitavad liikmesriigid komisjonile aruande iga valitud ja kohaldatud kvaliteedieesmärgi osas järgmise kohta:
 - heitmete vettelaskmise kohad ja levimisvahendid,
 - piirkond, kus kvaliteedieesmärki kohaldatakse,
 - proovivõtukohtade asukohad,
 - proovivõtu sagedus,
 - proovivõtu- ja mõõtmismeetodid,
 - saadud tulemused.
3. Proovid peavad nõuetekohaselt esindama heitmetest mõjutatud piirkonna veekeskkonna kvaliteeti ja proovivõtusagedus peab olema piisav, mis näitab kõiki muutusi veekeskkonnas, võttes eelkõige arvesse hüdroloogilise režiimi loomulikke erinevusi.